

Свою Україну любіть. Любіть її... Во время люте,
В останню тяжкую минуту за неї Господа моліть.
Т.Г.Шевченко

ВІСНИК

№ 2 (51)

Грудень
2020 року

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ

Колонка редактора

ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ДЕРЖАВНОЇ

Як нема без зірок небозводу,
Як блакиті без сонця нема,
Так і мови нема без народу
І народу без мови нема.

Українська мова – мова корінного населення, державна мова України. Нинішня мовна ситуація в Україні спричинена тривалим наступом проти української мови, української ідентичності й української державності, яку Росія розпочала після 1654 року та яка продовжується і нині у формі мовно-літературної експансії. Таку ситуацію в Україні слід розглядати як результат незавершеного процесу примусового перетворення україномовної спільноти на російськомовну з метою цілковитого розчинення українського етносу, української мови.

Цей процес не зупинило навіть надання українській мові статусу державної у 1989 році і подальше закріплення цього статусу в Конституції.

У мові закодована історія нації, її багатовіковий досвід, здобутки культури й цивілізації. Тому кожен з нас, дбаючи про майбутнє, повинен захищати свою мову, а відповідно, і свій народ, які мають право на життя.

Обов'язок кожного громадянина України оволодіти нормами рідної мови, спілкуватися нею, дбати про її розвиток.

Виходячи з того, що українська мова є визначальним чинником і головною ознакою ідентичності української нації, яка історично сформувалася і протягом багатьох століть безперервно проживає на власній етнічній території, становить переважну більшість населення країни і дала офіційну назву державі, а також є базовим системотвірним складником української громадянської нації, Верховна Рада 25.04.2019 року прийняла Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної»

Завданням цього Закону є:

- захист державного статусу української мови;
- утвердження української мови як мови міжетнічного спілкування в Україні;
- як засобу зміцнення державної єдності і територіальної цілісності України;
- забезпечення застосування української мови як державної на всій території України у сферах суспільного життя;
- популяризація мови, вивчення її в Україні та за кордоном;
- поширення знань про українську мову та її роль у розвитку української та європейської культур, тощо.

Особа, яка має намір бути громадянином України, зобов'язана засвідчити відповідний рівень володіння державною мовою. За результатами іспиту особа отримує державний сертифікат: А – початковий рівень; В – середній; С – рівень вільного володіння мовою.

Мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Вона також є мовою науки, культури, ЗМІ, публічних заходів тощо. Сприятливі функціонуванню української мови має Уповноважений із захисту державної мови. Втілення мовного Закону в життя буде проходити у декілька етапів. На першому етапі (2019-2020 роки) передбачаються соціологічні дослідження про роль та місце мови в житті населення України. На другому етапі (2021-2025 роки) пріоритетними напрямками стануть збільшення комунікативного і демографічного потенціалу української мови. На третьому етапі (2026-2030 роки) результатом реалізації мовної стратегії має стати формування україномовного середовища на всій території України для всього її населення. З 16 січня 2021 року набудуть чинності Положення Закону про мову у сфері обслуговування, інформації про товари та послуги.

Навчання мови розпочинається в сім'ї і залежить від кожного з нас. Засвоювати і розвивати мову необхідно в процесі спілкування. Спілкуючись, дбати про чистоту мови.

Високоосвічена людина може володіти декількома мовами, це лише збагачує її, але слід пам'ятати, що, де б ти не був, де б не працював, ти не повинен відриватися від коренів свого народу, не повинен забувати мову батьків. Людина, яка не любить мови рідної матері, якій нічого не промовляє рідне слово – це людина без роду і племені.

Знай, бережи, збагачай велике духовне надбання свого народу – рідну українську мову!

П. ЧЕРНИКОВ, доктор філософії в галузі освіти, почесний професор Міжнародної Кадрової Академії, член Національної спілки журналістів України

ХАЙ ВАМ ЩАСТИТЬ У НОВОМУ РОЦІ!

Шановні працівники коледжу!

Рік, що минає, яким би складним він не був, подарував нас радість щоденного дружнього спілкування, напруженої і творчої праці, яка влилася в скарбничку наших добрих справ, дала кожному з нас нового професійного і життєвого досвіду.

Нехай рік, що надходить, принесе нам натхнення і наснагу на звершення вагомих справ і досягнення нових успіхів як на роботі, так і вдома. Нехай у кожній нашій домівці оселиться мир і злагода, а наші серця наповняться теплом родинного вогнища. Нехай кожен день у Новому році буде осяяним життєдайним світлом Різдвяної зірки, сповнений щирої радості, збагачений незламною вірою, щедрим на перемоги і здобутки.

Щасливих і веселих Вам свят та щедрої долі на многії літа!

*З глибокою повагою і шаную,
директор коледжу Павло ЧЕРНИКОВ,
голова профкому Ніна НАУМЕНКО*

ШАНОВНІ ВИПУСКНИКИ! Прилуцький агротехнічний коледж запрошує Вас на навчання за спеціальностями:

141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка
спеціалізація: Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в агропромисловому комплексі;
192 Будівництво та цивільна інженерія
спеціалізація: Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання; Будівництво, обслуговування і ремонт гід-

ромеліоративних споруд;
193 Геодезія та землеустрій
спеціалізація: Землепорядкування;
123 Комп'ютерна інженерія
спеціалізація: Обслуговування комп'ютерних систем і мереж;
071 Облік та оподаткування
спеціалізація: Бухгалтерський облік.

Разом із дипломом спеціаліста Ви отримаєте атестат про середню освіту.

Умови прийому:

На базі 9 класів зарахування здійснюється на конкурсній основі за підсумками вступних випробувань з української мови (диктант) та математики (тести), що проводяться приймальною комісією коледжу.

Документи на навчання приймаються з 29 червня по 13 липня 2021 року.

На базі 11 класів зарахування здійснюється на конкурсній основі за результатами ЗНО 2018, 2019, 2020, 2021 року з української мови і літератури, математики, історії України, географії.

Електронні кабінети - з 01.07.2021 року.

Прийом документів з 13 липня 2021р.

Запрошуємо до коледжу на заочну форму навчання

У сучасних умовах великим попитом на ринку праці користуються спеціалісти, які вміють нестандартно мислити, творчо застосовувати знання в непростих виробничих і соціальних умовах. Заочна форма навчання надає можливість оволодіти певним рівнем знань, умінь та навичок, підвищити свою кваліфікацію чи отримати нову спеціальність без відриву від виробництва.

Сьогодні на заочному відділенні навчаються студенти за спеціальностями:

141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка
спеціалізація: Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в агропромисловому комплексі;

192 Будівництво та цивільна інженерія
спеціалізація: Монтаж обслуговування устаткування і систем газопостачання, Будівництво, обслуговування і ремонт гідромеліоративних споруд;

193 Геодезія та землеустрій
спеціалізація: Землепорядкування;

Документи на навчання без відриву від виробництва на основі повної загальної середньої освіти приймаються з 25 липня по 22 серпня 2020 року.

Воїни АТО та військовослужбовці строкової служби, які демобілізувалися, вступають у коледж без результатів ЗНО на основі вступних випробувань у навчальному закладі.

Адреса
приймальної комісії:

м. Прилуки,
вул. Київська, 178
Телефон: 3-20-50

<http://agrokoledg.at.ua>
e-mail: gidrotech@ukr.net

ПРИЛУЦЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ КОЛЕДЖ

Проводить набір слухачів
на курси

з підготовки до вступу на основі
базової загальної
середньої освіти
підготовка до іспитів
з математики
та української мови

Висококваліфіковані та
досвідчені викладачі коледжу
підготують слухачів до вступу за
спеціальностями:

- 141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка;
 - 192 Будівництво та цивільна інженерія;
 - 193 Геодезія та землеустрій;
 - 123 Комп'ютерна інженерія;
 - 071 Облік і оподаткування.
- Успішне закінчення курсів дає можливість отримати до 50 додаткових балів при вступі за всіма спеціальностями
Заняття проводять по СУБОТАХ
Початок занять (орієнтовно) –
05 грудня 2020 року

Наша адреса:
17500, м. Прилуки,
вул. Київська, 178
Телефон для довідок 3-20-50
Вартість курсів –
2200 грн (за 150 год)

ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

Кажуть, що справжнім вчителем треба народитись і що вчитель – це не професія, а велике покликання. Кожен з нас відвідував школу, набрався знань. Хтось має унікальний талант до навчання, а хтось ставиться до цього досить прохолодно. Далеко не всі учні хочуть і вміють використовувати студентські роки для самовдосконалення. Завдання вчителя – розбудити в них потребу здобувати знання, сформувати навички орієнтування у бурхливому морі сучасної інформації.

Живе у Прилуках людина, яка знається на тому, як зробити процес навчання захопливим, а свої уроки, позакласні заходи – привабливими. 2020 рік знаковий у її долі. Виповнилося 35 років з того часу, як вона прийшла працювати у Прилуцький агротехнічний коледж, який став для неї другою домівкою. Тут відбулося її професійне зростання, тут вона знайшла справжніх друзів, тут вивчила не одне покоління юних українців, в душах і серцях яких залишила

Володимирівни неодноразово займали призові місця в обласних олімпіадах з української мови. З 1992 року є постійним учасником виставки передового педагогічного досвіду технічної творчості молоді. У 2010 році вона була нагороджена почесною грамотою Міністерства аграрної політики України. У 2000 році отримала диплом «Куратор навчальної групи Прилуцького агротехнічного технікуму» за зайняття II місце у конкурсі на кращий методичний матеріал. В 2000 році виборолла I місце серед закладів I-II рівнів акредитації області у конкурсі «Куратор – 2000». За плідну і сумлінну працю на педагогічній ниві Ольга Володимирівна була нагороджена знаком «Відмінник освіти України». У 2017 році її студентка Бірюкова Альбіна посіла III місце в області у конкурсі української мови ім. Петра Яценка.

У розмові з Ольгою Володимирівною ми торкнулися важливих питань щодо сучасної освіти.

- Яким ви бачите сучасного педагога?

- Педагог XXI століття той, хто в першу чергу вміє знаходити спільну мову зі своїми студентами. Це означає, він повинен бути хорошим психологом. Крім того, педагог повинен йти в ногу з часом, володіти новими технологіями, бути різнобічною людиною, не обмежуватися лише сферою свого предмета. Вимогливість і суворість не повинні закривати його здатність бути в процесі навчання помічником, порадиником і другом.

- У чому ви вбачаєте основні завдання сучасної школи?

- Завдання сучасної школи – не тільки дати певну суму знань, а разом

із батьками виховувати людину, готову до життя.

- Що порадили б молоді?

- Радила б не забувати, що ніякі найсучасніші гаджети не замінять книги – оте джерело, що дає людині розум, мудрість, інтерес і змушує душу працювати, збагачує і очищає її.

- Якої ж національної ідеї нам треба, щоб виростити справжніх українців?

- Наша держава повинна бути могутньою економічно і духовно. Розумні люди мають усвідомити, що національну ідею треба запроваджувати засобами освіти, науки, культури і мистецтва – справжнього, а не штучного. Зазначу, що тільки якісна освіта і виховання молодого покоління збережуть нашу державу від розпаду.

- Сьогодні, у період пандемії, все частіше говорять про онлайн-уроки. Що ви думаєте про це?

- Такі уроки дають у коледжі високопрофесійні викладачі. Це тяжка праця, плюс потрібен талант.

- Як вам вдається, незважаючи на карантин, уникати депресії?

- Найкращі ліки від смутку – це робота. Коли людина загрузена цікавою роботою, вона забуває про хвороби. Якщо життя нудне і прісне, людина уже в 30 років починає відчувати наближення старості. Робота зі студентами дарує мені здоров'я і позитивний настрій.

глибокий слід.

Сьогодні мова піде про талановитого і мудрого педагога Ольгу Володимирівну Сидорець – людину непересічну, з глибокими думками про життя, освіту, виховання дітей і молоді, про сім'ю.

Її мала батьківщина – невеличке село на Львівщині, що влітку потопає в зелені сади. Ольга Володимирівна народилася в багатодітній родині. Її батьки від зорі до зорі працювали в поті чола, щоб підняти на ноги шестеро дітей. Вони навчали їх працелюбству, повазі до людей, шані до рідної землі. А ще передали їм у спадок заповіт – любити і підтримувати один одного, бо найдорожче в цьому світі – родина. Ольга Володимирівна згадує, що змалечку знала – буде вчителькою. Знання про світ і людей черпала з книжок у шкільній і сільській бібліотеках, любила свій клас, свою школу, вчителів. Уроки української мови та літератури подобалися їй найбільше, що, власне, й зумовило вибір спеціальності. Після закінчення 8 класу вступила до Прилуцького педагогічного училища. З теплом і вдячністю вона згадує улюбленого педагога Варвару Іванівну Марченко. Справжньою школою навчання став для Ольги Володимирівни Ніжинський педагогічний інститут імені М.В.Гоголя. Українська мова і література для неї були джерелом насолоди, містком у минуле і майбутнє. Після закінчення інституту 4 роки пропрацювала у Прилуцькій загальноосвітній школі №12, а з 1985 року і до нині її педагогічна діяльність пов'язана з Прилуцьким агротехнічним коледжем.

Ольга Володимирівна розкрила секрет своїх особливих методів роботи зі студентами. «Ще з інститутської лави мріяла, щоб мій предмет, мої уроки були цікавими для учнів, аби вчилися вони не з-під палки. Не завжди моє бажання співпадало з дійсністю. Але моє прагнення дало свої плоди. Ми часто зустрічались зі студентами поза уроками, готувались до олімпіад, літературних вечорів, виховних заходів. Таких зустрічей і спілкувань було сотні. І зараз це гріє мені душу».

Слід сказати і про професійні досягнення Ольги Володимирівни. Як вчитель мови та літератури вона довгий час випускала літературну газету, присвячену ювілеям письменників. Щороку бере участь у підготовці та проведенні конкурсу української мови ім. Петра Яценка та Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка. Студенти Ольги

Ольга Володимирівна не тільки талановитий педагог і вихователь. Знають колеги і про її неперевершені здібності, як чудової господині. Спробуй і ще де-небудь знайти такі квіти, які вирощує вона на дачі. Саме їх Ольга Володимирівна потім переносить на рушники, серветки, наволоки. Від ікон-оберегів, вишитих бісером, не можна відвести очей. А яка майстриня в кулінарії. Варто хоч разочок спробувати того, що власноруч приготує та подасть до столу, і захочеться скуштувати смакоти знову і знову.

А ще вона справжня берегиня своєї родини. Разом із чоловіком Володимиром Івановичем вони виховали трьох дітей, які здобули вищу освіту в Національній юридичній академії ім. Ярослава Мудрого. Сини, Володимир та Роман, мають звання підполковників СБУ. З перших днів неоголошеної війни з «братьським» народом вони на фронті захищають незалежність і свободу своєї країни. Донька Світлана живе і працює у Прилуках.

А найбільшою втіхою Ольги Володимирівни є її внуки, яких щоразу нетерпляче чекає в гості. Вони дарують їй хорошиї настрої, знімають втому і напругу від повсякдення.

Кажуть, учитель – це не фах, а доля. Що ж, здається, вона, доля, і досі прихильна до Ольги Володимирівни, даруючи їй багато любові – від рідних, друзів, колег та студентів. Хіба це не істинне щастя?

Галина ЛЯШЕНКО,
заступник редактора газети

КОЛЕДЖ – В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ

Перехід на дистанційне навчання, зумовлений пандемією, став неочікуваним та доволі серйозним випробуванням для всіх учасників освітнього процесу – викладачів, здобувачів освіти та їхніх батьків.

Після тимчасової розгубленості всім довелося прийняти цей виклик та швидко адаптуватись до нових реалій.

Адміністрацією коледжу був обраний змішаний формат навчання. Щоби зменшити скупчення студентів у головному корпусі, задіяні аудиторії № 53, 53а, 54, 55, 56, 65 інших корпусів. Студенти 1-2 курсів один тиждень навчаються у звичному режимі, другий – на дистанційній формі, 3-4 курси – навпаки: 1 тиждень – дистанційно, 2 тиждів – у звичному режимі. Таку форму навчання викладачі і студенти назвали «шахматною». У звичному режимі проходять також лабораторно-практичні заняття та навчальні практики.

У травні 2020 року Міністерство освіти і науки України надіслало лист з рекомендаціями щодо реєстрації в Google Workspace та безкоштовним отриманням домену від української компанії-реєстраторів доменів HOSTIQ.

Проаналізувавши різні платформи та інструменти для організації дистанційного навчання, врахувавши рекомендації про універсальність цих інструментів, щоб скоротити кількість різних платформ, які використовуються для навчання, адміністрацією Прилуцького агротехнічного коледжу було прийнято рішення про розгортання Google Workspace (G Suite for Education) – безкоштовної платформи з корпоративними обліковими записами для всіх учасників освітнього процесу.

Корпоративний обліковий запис Google Workspace для нашого навчального закладу було підключено з 6 жовтня 2020 року, він надає значно більше переваг під час використання хмарних сервісів (основні сервіси – 14 та 53 – додаткових).

Дистанційний формат передбачає наявність всіх притаманних очному навчанню атрибутів, таких як групові дискусії, колективне обговорення пройденого та повідомлення нового матеріалу, живе спілкування, оперативне інформування, оцінювання та зворотний зв'язок, тощо.

У Google Classroom гармонійно інтегруються як основні сервіси та додатки Google (документи, таблиці, презентації, сайти, блоги, календарі, електронна пошта тощо), так й інтерактивні інструменти для підтримки навчання і викладання сторонніх розробників (приміром, інтерактивні вправи, ментальні карти, віртуальні дошки, електронні зошити тощо); є можливість упорядковувати матеріали за рубриками (темами), диференціювати завдання, контролювати їх виконання, генерувати оцінки, призначати нових викладачів та ін.

Переваги користування Google Classroom роблять навчання більш продуктивним: дозволяють зручно створювати курси, роздавати завдання, коментувати та оцінювати роботи студентів, організувати спільну роботу й ефективну взаємодію всіх учасників процесу. Google Classroom є зручною платформою для навчання, за допомогою якої систему освіти можна зробити максимально гнучкою, інтерактивною і персоналізованою.

Для викладачів коледжу та здобувачів освіти було організовано та проведено навчання з використання платформи Google Classroom. Також створено технічну підтримку, для вирішення проблем, що виникають при роботі з корпоративними обліковими аккаунтами.

Організація дистанційного навчання на платформі Google Workspace надає безліч переваг, зокрема: безкоштовність, регулярне оновлення, високу якість розробки, безпеку, безліч сервісів, хмарне зберігання усіх документів, можливості спільного редагування, спільне використання, доступність із різних пристроїв, відсутність реклами.

Вікторія ДРОНЬ, заступник
директора з навчальної роботи

ЗБЕРЕЖИ ПАМ'ЯТЬ

...Ніде нехай такого більш не буде!
Хай день новий життя несе нове.
Вклоніться низько сонцю й хлібу, люди!
В достатку Україна хай живе

Пам'ять – нескінченна книга, в якій записано все: і життя людини, і життя країни. Багато сторінок там вписано криваво-чорним кольором. Однією з таких сторінок був Голодомор 1932-1933 рр. Не було ні війни, ні посухи. А була тільки зла воля одних людей проти інших. Штучно організований і зумисне підтримуваний тоталітарним комуністичним режимом голод, з метою придушення антирадянських настроїв та виступів проти колективізації на селі, призвів до величезних втрат та відчутних наслідків для наступних поколінь. Внаслідок того голоду 1932 – 1933 років близько 3,9 мільйона померли (90% із них були етнічними українцями), а з 0,6 мільйона через це просто не народилися... Чернігівський регіон ніколи не вирізнявся великими врожайми зернових культур. Тому здавна тут садили картоплю, льон, цукровий буряк, коноплі, тютюн, розвивали тваринництво. Тож, і не дивно, що в далекому 1932 році, доведений більшовиками план хлібозаготівель, область виконала лише на 64%. Ще нижчим був рівень колективізації – 47%. Такі показники дали привід тодішній владі почати і в цьому регіоні людоненависьницьке свавілля, яке увійшло в історію під назвою Голодомор. У книзі «Національна книга пам'яті жертв Голодомору 1932 – 1933 років. Чернігівська область» оприлюднені поіменно 36818 тисяч жертв Голодомору на Чернігівщині, які встановлені за спогадами, а головне – на основі вцілілих книг реєстрації актових записів про смерть. Найбільше від голоду постраждала лісостепова частина Чернігівщини, насамперед сучасні Борзнянський, Ніжинський, Ічнянський і Прилуцький райони.

26 листопада у бібліотеці, з метою вшанування пам'яті жертв Голодомору та виховання у студентів ціннісного ставлення до держави, проведена виховна година пам'яті і скорботи «Голгофа українського народу». Учасники заходу читали вірші та спогади очевидців тієї страшної трагедії, переглянули документальні фільми. Викладач спеціалізації коледжу Підбузька Валентина Петрівна поділилась із студентами спогадами про родину в цей страшний період. Ця виховна година запам'яталася усім завдяки емоціям суму, жалю і співпереживання, які відчувалися у кожному слові учасників. Також студенти зняли відеоролик, де використали вірші завідувачки бібліотеки коледжу, поетки Ніни Заболотної, які прочитала викладачка української мови та літератури Галина Ляшенко. Цього дня студенти запалили символічну свічку пам'яті та запросили кожен українську сім'ю 28 листопада о 16-й годині приєднатися до Всеукраїнської акції «Запали свічку пам'яті усім померлим від голоду».

Світлана МЕЛАЩЕНКО,
заступник редактора газети

НА ВАРТІ МИРУ ТА СПОКОЮ

Україна сьогодні переживає не найкращі часи. Цвіт нації охороняє кордони держави на Сході, не шкодуючи власного життя і здоров'я. Молоді хлопці та дівчата самовіддано несуть службу, оберігаючи мир і спокій громадян. Серед когорти воїнів-захисників – багато прилучан. Повертаючись до цивільного життя, вони стикаються з багатьма проблемами у вирішенні яких, потрібна допомога справжніх професіоналів у сфері добрих справ. Справжнім керманічем взаємодопомоги та підтримки у нашому місті є ГО «Учасники АТО «ЩИТ».

Нам випала честь особисто поспілкуватися з головою правління ГО «Учасники АТО «ЩИТ» Краснооком Павлом Миколайовичем та поговорити з ним про наріжні проблеми сьогодення наших ветеранів та українського суспільства в цілому.

Павле Миколайовичу, як виникла ідея створення громадської організації? У чому полягає мета її діяльності?

Ідея створення організації виникла спонтанно. У березні 2015 року після повернення додому, ми просто зібралися із побратимами аби поговорити про пересічні життєві проблеми, із якими ми почали боротися у мирному житті. Багатьом просто потрібно було висловитися. 1 травня 2015 року відбулися установчі збори. Офіційна реєстрація оформилася 15 травня того ж року. Головою організації обрали Віталія Якименка. Через 2 місяці відбулися перевибори, після яких головою став я. Мета нашої діяльності всебічна. Але можемо виділити основні напрямки:

- сприяння консолідації і координації зусиль учасників, ветеранів та інвалідів бойових дій, що брали безпосередню участь в антитерористичній операції (далі – АТО) в Україні, сімей загиблих, військовополонених і тих, хто зник безвісти під час АТО в Україні;

- їх об'єднання з метою більш ефективного використання наявних можливостей у забезпеченні захисту їх соціальних, економічних, юридичних та політичних прав; надання їм оздоровчої, медичної, психологічної, моральної та матеріальної допомоги, у тому числі сприяння вирішенню їх житлових проблем;

- допомога сім'ям загиблих військових в АТО та сім'ям воїнів, що померли після повернення додому. Павле Миколайовичу, чи займається Ваша організація волонтерською допомогою?

Так. Ми постійно спілкуємося із хлопцями, які знаходяться на передовій. Дізнаємося із перших вуст, чого не вистачає, і відповідно до отриманих запитів, відправляємо волонтерські екіпажі на Схід. Іздимо доволі часто. Залучаємося підтримкою спонсорів та меценатів, а також просто добрих людей, яким не байдуже, що буде далі.

У чому полягає Ваша співпраця із молоддю?

Ми беремо участь у різноманітних виховних заходах патріотичного спрямування, починаючи із дитячих спадків і закінчуючи коледжами міста. Нам приємно співпрацювати із Прилуцькою паланкою «Окремим Прилуцьким козацьким полком ім. Петра Сагайдачного». Робимо виїзди за місто для проведення гри «Джурра». Карантинні умови трохи перешкоджають існуючим планам, але сподіваємося на краще. До речі, у нас у планах і профорієнтаційні заходи із дітьми загиблих побратимів, які планують у майбутньому пов'язати життя із військовою справою. Облаштовуємо зараз тематичний музей. Було б добре, якби молодь змогла ближче ознайомитися із експонатами, які ще недавно були частиною реального життя.

Напередодні новорічно-різдвяних свят, щоб Ви хотіли б побажати студентам, викладачам, українській спільноті?

Хочу побажати усім міцного здоров'я, терпіння, віри у завтра. Душа прагне, аби на нашій землі нарешті запанував мир. Віриться, що молодь зрозуміє, що сила народу – у єдності, підтримці, взаємодопомозі. Нехай у кожному домі запанує мир, спокій, любов, нехай, хвороби, війни і катаклізми залишаться у минулому. Викладачам бажаю наснаги у легкій праці, а студентам – гарних оцінок, світлих перспектив і здійснення мрій!

Розмову вела Ніна Заболотна

ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НА ЧАЕС (ДЕНЬ ЛІКВІДАТОРА)

14 грудня в Україні відзначається День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Указ про затвердження цієї пам'ятної дати підписаний президентом 10 листопада 2006 року, який називають Днем ліквідатора.

Це пов'язано з тим, що 30 листопада 1986 року було закінчено будівництво саркофага над зруйнованим четвертим енергоблоком Чорнобильської АЕС, а 14 грудня держкомісією був прийнятий в експлуатацію комплекс захисних споруд, який звели за 206 днів одразу після аварії.

У ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС брали участь більше 650 тисяч людей з усього СРСР, з яких більше половини були з України. У цьому процесі брали участь і мешканці нашого міста, серед яких був і наш колега, викладач Федорченко

Леонід Миколайович (нині на заслуженому відпочинку). Леонід Миколайович згадує: «Коли мова йде про Чорнобильську зону, перед моїми очима постають драматичні і водночас героїчні події 1986 року. Тоді на межі неможливого було зупинено страшну для всього людства трагедію.

26 квітня 1986 року о 01 годині 30 хвилин сталася аварія на ЧАЕС і поділила країну на «до» і «після». Вибух був такої сили, що кришка атомного реактора 4-го енергоблоку вагою 200 тонн відлетіла на сотні метрів. Рівні радіації сягали більше ніж 1000 рентген.

8 травня 1986 року 1,5 кілометрова колона зведеного загоноу (м. Ічня, м. Прилуки та м. Варва) пожежної охорони у супроводі Державтоінспекції, здійснила піший марш і розташувалася на околиці села Іванків Київської області, а потім перебазувалася до с. Оране (30-ти кілометрова зона).

Ми проводили дезактивацію території, техніки, особового складу. Рівні радіації були різні: в одному місці 10-15 рентген, а в іншому до сотні рентген.

Проживали ми в наметовому містечку. У нас був зведений загін, всього 450 чоловік. У нас були індивідуальні дозиметри, але - недосконалі.

Всі, хто там був, отримали значні дози опромінення, що дуже вплинуло на стан здоров'я. На жаль, багатьох тих, з ким мені довелося ліквідувати аварію, вже немає серед нас».

Перша захисна споруда, зведена за короткий термін, проіснувала 30 років і була замінена на нову, більш безпечну, розраховану на 100 років. Цей об'єкт був збудований спільними зусиллями країн світу, бо тільки разом можна впоратися з викликами планетарного масштабу.

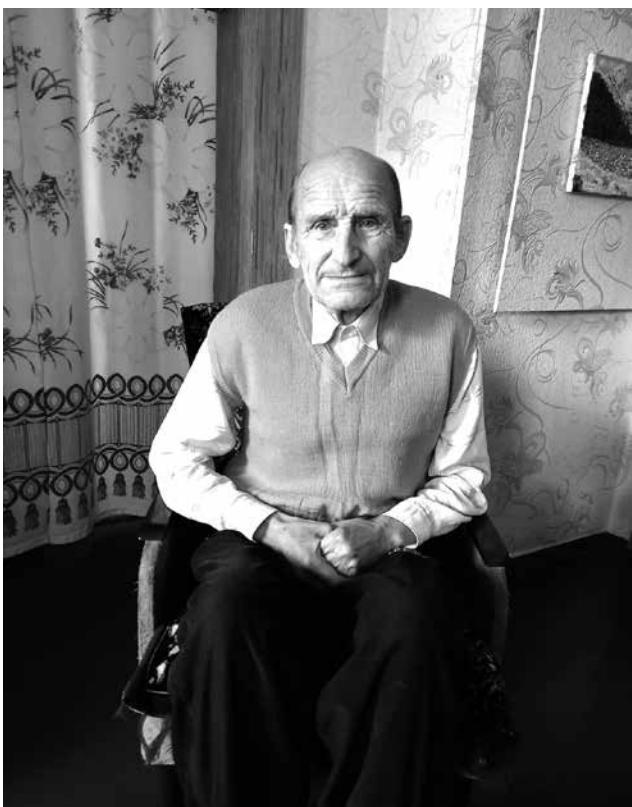
Будівництво велетенської захисної «Арки» фінансува-

лося з Чорнобильського фонду «Укриття», який було створено у 1997 році за рахунок внесків 45 країн-вкладників та донорів. У її будівництві було задіяно близько 3 тисяч робітників, які працювали вахтовим методом аби не перевищити дозу допустимої радіації.

Нова захисна конструкція на ЧАЕС – найбільша рухома споруда, яку коли-небудь зводили у світі. Вона була передана Україні та встановлена над енергоблоком №4 Чорнобильської АЕС в 2019 році для подальшого введення її в експлуатацію.

День ліквідатора є чудовою нагодою вкотре з вдячністю згадати тих людей, завдяки мужності та самовідданості яких, світ був врятований від ядерного смерчу.

О. Легошина
завідувачка відділення коледжу

Світлина з виховної години «Дзвони Чорнобиля», яка відбулася у читальній залі бібліотеки агроколеджу, з нагоди Дня ліквідатора.

Славний ювілей міста

Цьогоріч нашому славному місту Прилуки виповнюється 935 років. З нагоди цієї ювілейної дати у місті проводяться заходи, спрямовані на поглиблення знань мешканців міста про його історію, архітектуру, культурні надбання. Зокрема, в актовій залі Прилуцького агроколеджу студентам була презентована виставка світлин прилуцьких вулиць, будівель, представлених у часі.

3 грудня 2020 року я, викладачка вищої категорії, завідувачка музейної кімнати «Історія Прилуцького агротехнічного коледжу» Власенко Яна Володимирівна, провела виховну годину за темою: «Прилуки старовинні» для студентів першого курсу.

У межах святкування 935 - річчя міста Прилуки, виховна година є дуже актуальною і пізнавальною, адже на території міста знаходиться чимало архітектурних та історичних пам'яток, що становлять своєрідний літопис Прилук. Попередні покоління залишили нам цінну культурну спадщину, ці надбання – гордість нащадків, які творять нове, світле, прекрасне місто.

Дякуючи матеріалам Прилуцького краєзнавчого музею ім. В.І.Маслова, які люб'язно надала його директорка Т.Зоць, ми разом із студентами зробили краєзнавчу екскурсію по вулицях міста, під час якої особливу увагу звернули на такі архітектурні споруди, як: Пантелеймонівська церква, Стрітенська церква, Спасо-Преображенський собор, Миколаївська церква, залізничний вокзал, чоловіча та жіночі гімназії, міська управа.

Студенти не лише із захопленням розглядали світлини вулиці Київської, центральної площі, як вони виглядали колись і тепер, а й коментували, жваво дискутували. Лише та людина, яка цікавиться історією своєї родини, міста, держави буде справжнім патріотом і громадянином України. З ювілеєм тебе, рідне місто!

Я.В.Власенко, викладачка

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ХУСТКИ

7 грудня відзначається Всесвітній день української хустки. Свято з'явилося у 2019 році, але завдяки діаспорі воно швидко набуло статусу всесвітнього.

День української хустки почали відзначати з ініціативи групи громадських діячів, акторів та успішних жінок України.

Минулого року Всесвітній день української хустки відзначили громади Іспанії, Канади та США.

Започатковане свято з метою, аби об'єднати жінок різного фаху, віку та національності для збереження українських традицій. Адже з давніх-давен в українських сім'ях оберегом, символом любові й злагоди слугувала саме хустка.

Дівчата та жінки раніше носили хустку впродовж усього року. При цьому вона була обов'язковим головним убором заміжньої жінки. Хустка була ознакою соціального стану жінки: молоді носили білі або яскраві хустки, старші жінки – темні, вдови – чорні. Вона також свідчила і про рівень достатку родини, адже заможні жінки покривали голову хустками із дорогих тканин, бідні – із дешевших.

Цього дня з нагоди свята українки в різних країнах світу беруть участь у флешмобі "Зроби фото з хусткою". Суть його полягає в тому, щоб одягнути хустку, сфотографуватися в ній, після чого викласти

Ранок став зимовим дивом,
Океаном - небеса!
Будуть люди хай щасливі,
Бо кругом така краса.
Сонце п'є вино морозне,
Зазирає у серця,
Я прошу тепер у Бога,
Щоб спинилась мить оця.
Загорнулася у хустину.
В ній і затишок й тепло.
Помоліться Катерині
За наш спокій і добро!

Ніна Заболотна

ЩИРО ВІТАЄМО ІМЕНІННИКІВ СІЧНЯ:

*Коник Леонід Васильович
Кочерга Людмила Олександрівна
Бабенко Олена Володимирівна
Яценко Катерина Петрівна
Гуріненко Олександр Володимирович
Кочубей Наталія Андріївна
Остапець Наталія Володимирівна
Маркович Марія Миколаївна
Деркач Наталія Олександрівна
Сонєць Світлана Аркадіївна
Тітунова Валентина Володимирівна
Попов Валерій Миколайович
Яковенко Алла Олександрівна
Андрюша Ірина Володимирівна
Попенко Василь Іванович
Корж Василь Миколайович
Корж Ганна Миколаївна
Цона Юлія Володимирівна
Синенко Олена Анатоліївна*

*ХАЙ ДОЛЯ ДАРУЄ ЯСКРАВІ МОМЕНТИ,
ЕМОЦІЙ ЩАСЛИВИХ БАГАТІ ПРЕЗЕНТИ,
ПРИХИЛЬНОЮ БУДЕ УДАЧА І ДОЛЯ,
ДО МРІЙ ВАШИХ ЩИРИХ
ПРИВОДЯТЬ ХАЙ ЗОРІ!
КОХАЙТЕ, РАДІЙТЕ, ТРИМАЙТЕСЬ ЗА СОНЦЕ.
ПОВІРТЕ, ДЛЯ ЩАСТЯ ВІДКРИТЕ ВІКОНЦЕ.
ГОСПОДНІ СТЕЖКИ ВАШІ СВІТЛІ І ЧИСТІ,
УСМІШКИ НАВКОЛО ТАКІ ПРОМЕНТИСТІ!*

ДОСЯГНЕННЯ ВІНАХІДНИКА

22 грудня в Україні відзначається День енергетика. Для багатьох студентів нашого коледжу - це професійне свято. Тож, саме тому, пропонуємо студентській молоді ознайомитися із цікавими фактами про повелителя електрики – Ніколу Теслу.

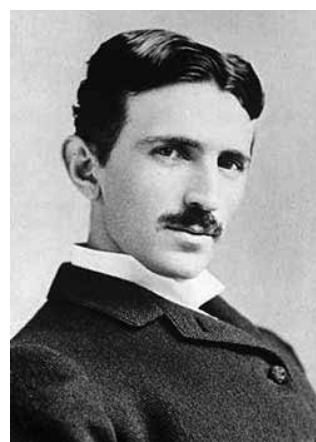
Нікола Тесла є одним із найзагадковіших вчених, чий винаходи розбурхують наукову громадськість і досі. Деякі його геніальні відкриття не були зрозумілі сучасникам, інші взагалі загадково зникли. Відомо також, що великий винахідник володів екстравагантними рисами характеру і дивними звичками.

Нікола Тесла з'явився на світ 10 липня 1856 року в селі Смилян, що в Хорватії. Батько Ніколи був знаним священником православної церкви. Мати була неписьменною, але досить обізнаною в народних піснях. Вона дала життя аж п'ятьом дітям, Нікола був четвертою дитиною.

У 1875 році Тесла став студентом технічного училища у місті Грац, де почав вивчати електротехніку. Після закінчення навчання він почав займатися викладацькою діяльністю в Госпичській гімназії.

Перш ніж переїхати до США, Тесла працював на різних посадах у Будапешті та Парижі, зокрема, в телеграфній компанії та континентальній компанії Томаса Едісона. Останнє місце роботи, перед переїздом за океан, стосувалося розробки моделі індукційного генератора змінного струму, що дозволяло трансформувати механічну енергію в електричну.

Влітку 1884 року Тесла приїхав у США і влаштувався на роботу в компанію Т. Едісона. Він був прийнятий на посаду інженера з ремонту електродвигунів і генераторів постійного струму.

Він розробив і використав флюоресцентні лампи. Це сталося за 40 років до їх освоєння промисловістю.

Тесла винайшов електродвигун. Пізніше, на його честь було названо автомобіль «Tesla».

На сьогоднішній день, Теслу вважають одним із найвидатніших людей за увесь час існування людства. Величезна кількість його експериментів, які випередили свій час на кілька десятиків років, змінили наше життя до невпізнанності і залишили вагомий слід в історії.

Світлана СОНЕЦЬ,
член редколегії газети

користуватися саме змінний струм.

У 1934 році вчений опублікував резонансну статтю, в якій міркував про межі можливості отримання надвисоких напруг за допомогою зарядки кулястих ємкостей статичною електрикою від третьових ременів. На думку вченого, розряди цього електрогенератора не могли допомогти дослідити будову атомного ядра.

Він розробив і використав флюоресцентні лампи. Це сталося за 40 років до їх освоєння промисловістю.

Тесла винайшов електродвигун. Пізніше, на його честь було названо автомобіль «Tesla».

На сьогоднішній день, Теслу вважають одним із найвидатніших людей за увесь час існування людства. Величезна кількість його експериментів, які випередили свій час на кілька десятиків років, змінили наше життя до невпізнанності і залишили вагомий слід в історії.

*Світлана СОНЕЦЬ,
член редколегії газети*

Колектив працівників та студентів Прилуцького агротехнічного коледжу глибоку сумує з приводу смерті керівника відділення фізичного виховання, викладача-методиста – Пашука Петра Олександровича, який відійшов у вічність 4 грудня 2020 року

Народився Петро Олександрович 05.02.1945 року у с. Мазки, Прилуцького району d селянській родині. Закінчив середню школу. Три роки проходив службу на флоті.

Після закінчення Чернігівського педагогічного інституту працював учителем фізичного виховання у Прилуцькій середній школі-інтернаті, а з 1976 року до останніх днів життя – викладачем, а потім керівником відділення фізичного виховання в Прилуцькому агротехнічному коледжі. За його сприяння, в коледжі регулярно проводилися спартакиади з 10 видів спорту серед академічних груп, започаткований перехідний кубок. Під його керівництвом студенти постійно брали участь у міських, районних, об-

ласних та Всеукраїнських змаганнях, на яких займали призові місця.

За багаторічну сумлінну працю неодноразово нагороджувався міськими, районними, обласними Почесними грамотами та Подяками, Грамотою Міністерства аграрної політики, Грамотами навчального закладу, був відмінником освіти України.

Петро Олександрович мав багато друзів, користувався заслуженим авторитетом серед колег по роботі, студентів та їх батьків, випускників коледжу.

Пам'ять про Вас, шановний Петре Олександровичу, чиста і світла – назавжди залишиться в наших серцях.

**Хай буде пухом Вам земля,
А душі Вашій – Царство небесне.**

ВІСНИК

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ
Видається з лютого 1999 року
Засновник і видавець - адміністрація, педагогічний та студентський колективи коледжу.

Реєстраційне свідоцтво ЧГ №178 від 08.04.1999р. видане Чернігівським управлінням у справах преси та інформації
Редакційна колегія: Черніков П.І. - головний редактор, Мелашенко С.В., Ляшенко Г.В., Сонєць С.А., Андрюша І.В., Чернікова О.П. - відповідальні за випуск, Диндар П.Г. - відповідальний за фото.
т. 3-20-50, e-mail: gidrotech@ukr.net

Друк офсетний. Обсяг 1 друк. аркуш. Прилуцька міська друкарня Чернігівського облуправління по пресі.
За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
За якість друку газети відповідальність несе друкарня.

Тираж 1000 прим.

Замовлення № 957